

86745

Uitgifte

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 4 maart 2015
Rolnummer

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

D Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

twaaifde bis kamer

r-COVER D1-DDDDD109758-DDD1-DDD8-D1-D1-:t1

2014/AR/2390 - In de zaak van:

A. S.A.R.L., vennootschap naar Frans recht,
met maatschappelijke zetel te FRANKRIJK [Adres], BTW n° [Nummer],
met woonstkeuze op het adres van haar raadsman, hierna vermeld
appellante,
hebbende als raadsman mr. D. P., advocaat te [Adres] (BELGIË) tegen

M. B.V.B.A.,
met maatschappelijke zetel te [Adres] (BELGIË), ingeschreven met KBO-nummer
[Nummer],
geïntimeerde,
hebbende als raadsman mr. C. C., [Adres] (BELGIË)

wijst het hof het volgend arrest:

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit hof op 12 september 2014, stelde de vennootschap naar Frans recht SARL A. (hierna "A." genoemd) hoger beroep in tegen het vonnis dat op 6 mei 2014 op tegenspraak tussen partijen gewezen werd door de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Oudenaarde, eerste kamer.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting in hun middelen en conclusies aangaande de tijdigheid van het hoger beroep en de door bvba M. (hierna "M." genoemd) neergelegde stukken werden ingezien.

Antecedenten

1. Op 2 oktober 2013 legde bvba M. (hierna "M." genoemd) een *Verzoek om een Europees Betalingsbevel* neer ter griffie van de rechtbank van koophandel te Oudenaarde lastens A. voor een bedrag van 114.764,47 EUR, vermeerderd met rente aan 8% per jaar op dit bedrag vanaf 24 februari 2013 en 60,00 EUR + 1.100,00 EUR kosten wegens onbetaalde facturen uit de periode van 19 juni 2012 tot 26 februari 2013. Het betalingsbevel werd op 22 oktober 2013 verleend zoals gevorderd.

2. Het Europees Betalingsbevel werd op 12 november 2013 op verzoek van M. betekend aan A., die daartegen verzet aantekende op 2 december 2013.

r-PAGE 01-00000109758-0002-0008-01-01-

L !!J. .

_J

86747

3 Met het bestreden vonnis van 6 mei 2014 bevestigde de eerste rechter integraal het Europees Betalingsbevel. Hij veroordeelde A. tot betaling aan M. van 114.764,47 EUR, te vermeerderen met de rente aan 8% per jaar op 114.764,47 EUR vanaf 24 februari 2013 tot de datum van betaling en tot de kosten, begroot op 1.160,00 EUR.

4 Het hoger beroep van A. strekt ertoe dat het hof het bestreden vonnis teniet doet en, opnieuw wijzende, zegt voor recht dat de eerste rechter zich onbevoegd diende te verklaren en de zaak had moeten verwijzen naar de rechtbank van koophandel te Lille (Frankrijk). Minstens besluit zij tot de ongegrondheid van de oorspronkelijke vordering en tot de veroordeling van M. om de kosten van het geding te betalen.

5 M. besluit tot de onontvankelijkheid, minstens ongegrondheid van het hoger beroep. Zij vordert dat A. veroordeeld wordt tot de kosten van het geding in beide aanleggen, die zij begroot op 12.662,53 EUR.

6 De zaak werd op de inleidende zitting van 15 oktober 2014 op verzoek van de partijen in toepassing van artikel 1066 Ger.W. vastgesteld op de openbare terechtzitting van 24 december 2014 enkel in verband met de door M. opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het hoger beroep wegens de beweemde laattijdigheid ervan. Op verzoek van A. werd het op deze zitting in dezelfde staat uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 18 februari 2015.

7 M. zet uiteen dat, naar gelang van de toegepaste betekeningwijze, het bestreden vonnis betekend werd op 15 juli 2014 of op 17 juli 2014. Zij stelt dat, rekening gehouden met de termijn om hoger beroep in te stellen, zoals bepaald in artikel 1051 Ger.W. en met de verlenging van deze termijn op grond van de artikelen 53 Ger.W. en 55,1° Ger.W., de beroepstermijn verstreek op 1 september 2014, zodat het hoger beroep, ingesteld op 12 september 2014, laattijdig is.

8 A. stelt dat de betekening gebeurde op 15 juli 2014 en dat de beroepstermijn, rekening gehouden met de verlenging van 15 dagen op grond van artikel 55,1° Ger.W., verstreek op 29 augustus 2014, zijnde tijdens de gerechtelijke vakantie, zodat hij verlengd werd tot 15 september 2014.

Beoordeling

1. De betekening van een vonnis in burgerlijke en handelszaken op verzoek van een Belgische partij aan een Franse tegenpartij dient te geschieden overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en kennisgeving in de Lid-Staten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (hierna "*Betekenningsverordening*" genoemd). Zij is van toepassing met ingang van 13 november 2008 (artikel 26 Betekenningsverordening).

1.1. In het exploit van betekening d.d. 9 juli 2014 van Pieter Vandenabeele, plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in vervanging van gerechtsdeurwaarder Alex Dockers, is vermeld dat, krachtens de artikelen 4 en 15 van de Betekenningsverordening, dezelfde dag via elektronische weg drie kopieën van het betekeningsexploit en de stukken erin vermeld, elke kopie (en de stukken erin vermeld) voorzien van een vertaling in het Frans, dit alles vergezeld van twee aanvraagformulieren ingevuld in het Frans, werden overgemaakt aan gerechtsdeurwaarders SCP Martin-Graveline te Lille, met verzoek:

1. bij de ontvangst van het stuk, langs de snelst mogelijke weg, hem een ontvangstbewijs overeenkomstig het adequate modelformulier (artikel 6§1) te laten worden;
2. het stuk, waarvoor hij niet territoriaal bevoegd zou zijn, aan de territoriaal bevoegde instantie over te maken en hem (de verzendende instantie) daarvan op de hoogte te stellen door middel van het adequate modelformulier (artikel 6§4);
3. zo spoedig mogelijk tot de betekening over te gaan;
4. wanneer de formaliteiten met betrekking tot betekening van het stuk verricht zijn, een certificaat op te stellen, overeenkomstig artikel 10 van de Betekenningsverordening;
5. aan de geadresseerde mede te delen dat hij kon weigeren het te betekenen stuk in ontvangst te nemen, indien het opgesteld was in een andere dan de officiële taal van de aangezochte lidstaat en de verzendende instantie van de weigering door de geadresseerde om overeenkomstig artikel 8, lid 1, het stuk in ontvangst te nemen, onmiddellijk in kennis te stellen door middel van het in artikel 10 bedoelde certificaat.

Artikel 14 van de Betekenningsverordening laat de bevoegdheid onverlet om de betekening aan zich in Frankrijk bevindende personen rechtstreeks per post te doen bij aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging of op gelijkaardige wijze. De dagvaarding vermeldt dat de gerechtsdeurwaarder, rekening gehouden daarmee, aan het adres van de belanghebbenden een kopie van het exploit (en van de stukken erin vermeld) heeft doen geworden, vergezeld van een vertaling in het Frans, onder aangetekende omslag met bericht van ontvangst, dezelfde dag neergelegd op het postkantoor te Waregem.

86749

1.2. Het bericht van aangetekende zending door de Belgische gerechtsdeurwaarder aan A. werd door de post afgestempeld op 10 juli 2014. Het bericht van ontvangst vermeldt als datum van afgifte 9 juli 2014. Deze aangetekende zending werd behoorlijk afgeleverd aan A. op 15 juli 2014. De betekening door de Franse gerechtsdeurwaarder gebeurde door afgifte op 17 juli 2014 van een afschrift van de akte op de zetel van A. aan de broer van haar zaakvoerder, die verklaarde gemachtigd te zijn om dit afschrift in ontvangst te nemen.

1.3. Onverminderd artikel 8 van de Betekeningsverordening (dat de weigering van ontvangst van een stuk betreft) is de datum van betekening of kennisgeving van artikel 7 (dat de eigenlijke betekening of kennisgeving aan de geadresseerde regelt) de datum waarop betekening of kennisgeving overeenkomstig het recht van de aangezochte Lid-Staat is geschied (artikel 9.1. van de Betekeningsverordening).

Volgens artikel 664-1 van het Franse wetboek van burgerlijke rechtspleging (Code de Procédure civile) is de datum van betekening van de akte van een gerechtsdeurwaarder, deze van de dag waarop zij is gebeurd aan de persoon, op zijn domicilie of op zijn verblijfplaats.

1.4. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het bestreden vonnis aan A. werd betekend op 15 juli 2014. Een tweede betekening vond plaats op 17 juli 2014.

2. De termijn om hoger beroep aan te tekenen in een geschil tussen partijen die hun woonplaats of zetel hebben in verschillende staten, betreft een regel van procesrecht die bepaald wordt door de wet van het land van de rechter die het bestreden vonnis heeft uitgesproken (*de lex fori*).

2.1. Naar Belgisch procesrecht bedraagt de termijn van hoger beroep één maand, te rekenen vanaf de betekening van het vonnis (artikel 1051, eerste lid Ger.W.). Deze termijn is op straffe van verval voorgeschreven. Heeft een van de partijen aan wie of op wiens verzoek het vonnis is betekend, geen woon- of verblijfplaats of geen gekozen woonplaats in België, dan wordt de termijn van hoger beroep verlengd overeenkomstig artikel 55 Ger.W. (artikel 1051, derde lid Ger.W.). Ten aanzien van een partij die in een aangrenzend land of het Verenigd Koninkrijk verblijft, bedraagt deze verlenging vijftien dagen (artikel 55,1° Ger.W.).

De termijn wordt gerekend vanaf de dag na die van de akte of van de gebeurtenis welke hem doet ingaan en omvat alle dagen, ook de zaterdag, de zondag en de wettelijke feestdagen (artikel 52 Ger.W.). De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag (artikel 53 Ger.W.). Een in maanden of in jaren bepaalde termijn wordt gerekend van de zoveelste tot de dag voor de zoveelste (artikel 54 Ger.W.).

86750

2.2. De termijn van hoger beroep van één maand, verlengd met vijftien dagen, is ingegaan op 16 juli 2014 en liep tot en met 30 augustus 2014. Aangezien de vervalddag een zaterdag was, werd hij verplaatst op de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 1 september 2014.

A. kan niet bijgetreden worden, waar zij stelt dat deze termijn van hoger beroep op grond van artikel 50, tweede lid Ger.W. verlengd werd tot de vijftiende september 2014. Daartoe is immers vereist dat de termijn van hoger beroep binnen de gerechtelijke vakantie begint te lopen én ook verstrijkt. Dit laatste was hier niet het geval. Haar hoger beroep, ingesteld bij verzoekschrift, neergelegd op 12 september 2014, is bijgevolg laattijdig.

2.3. Alhoewel de beroepstermijn loopt vanaf de eerste betekening, die plaats vond op 15 juli 2014, merkt het hof ten overvloede op dat, ook wanneer men zou aannemen dat het vonnis pas betekend werd door de afgifte van de akte met het deurwaardersexploot van 17 juli 2014, het hoger beroep laattijdig werd ingesteld. In dat geval was de vervalddag immers eveneens 1 september 2014.

3. Ten onrechte houdt A. voor dat de termijn voor het instellen van hoger beroep verstreek op 19 augustus 2014. Zij verklaart zich daarvoor te beroepen op artikel 641 van het Franse wetboek van burgerlijke procedure. Zij stelt dat daarin wordt bepaald dat de termijn enkel vanaf de dag na de akte begint te lopen, wanneer hij in dagen wordt uitgedrukt, terwijl in het voorliggende geval de termijn begint te lopen op de datum van de betekening, aangezien hij in maanden wordt uitgedrukt.

3.1. Het is de stelling van A. dat de *lex fori* enkel van toepassing is op de beroepstermijn ten aanzien van de aanvrager maar niet ten aanzien van hem aan wie betekend werd. Ten onrechte meent zij dit *a contrario* te kunnen afleiden uit artikel 9 §2 van de Betekeningsverordening. Daarin wordt bedongen dat, wanneer de betekening of de kennisgeving van een stuk overeenkomstig het recht van een Lid-Staat binnen een bepaalde termijn moet worden verricht, de datum die ten aanzien van de aanvrager in aanmerking moet worden genomen, bepaald wordt door het recht van deze Lid-Staat. Deze bepaling heeft betrekking op de "*datum van betekening of kennisgeving*" (zijnde de titel van artikel 9 Betekeningsverordening) en niet op de berekening van de termijn, die overigens niet het voorwerp uitmaakt van de Betekeningsverordening.

3.2. Doch zelfs indien het door A. ingeroepen artikel 641 van de Code de Procédure Civile van toepassing zou zijn, dan zou dit niets veranderen aan de vaststelling dat het hoger beroep laattijdig werd ingesteld.

Het eerste lid van dit artikel bepaalt: "*Lorsqu'un délai est exprimé en jours, ce/di de l'acte, de l'événement, de la décision ou de la notification qui le fait courir ne compte pas*", vertaald: "*Wanneer een termijn uitgedrukt is in dagen, telt de dag van de akte, de gebeurtenis, de beslissing of de betekening die hem doet lopen, niet*". Het tweede lid luidt dan als volgt:

"Lorsqu'un délai est exprimé en mois ou en années, ce délai expire le jour du dernier mois ou de la dernière année qui porte le même quantième que le jour de l'acte, de l'événement, de la décision ou de la notification qui fait courir le délai. A défaut d'un quantième identique, le délai expire le dernier jour du mois." Vertaald: "Wanneer een termijn uitgedrukt is in maanden of jaren, vervalt deze termijn de dag van de laatste maand of het laatste jaar, die dezelfde zoveelste is als de dag van de akte, de gebeurtenis, de beslissing of de betekening die de datum doet lopen". Ten slotte bepaalt de laatste alinea van dit artikel: *"lorsqu'un délai est exprimé en mois et en jours, les mois sont d'abord décomptés, puis les jours,"* vertaald: "Wanneer een termijn uitgedrukt is in maanden en dagen, worden eerst de maanden geteld en dan de dagen."

Toegepast op het voorliggende geval betekent dit het volgende: de dag van de betekening is 15 juli 2014. De termijn van één maand verstrijkt op "dezelfde zoveelste" als deze van de betekening, dus op 15 augustus 2014. De bijkomende termijn van 15 dagen begint te lopen de dag na 15 augustus 2014 en eindigt derhalve op 30 augustus 2014.

Artikel 642 van de Code de Procédure civile bepaalt: *Le délai qui expirerait normalement un samedi, un dimanche ou un jour férié ou chômé, est prorogé jusqu'au premier jour ouvrable suivant*" vertaald: "De termijn die normaal zou verstrijken op een zaterdag, een zondag, een feestdag of een vrije dag, wordt verlengd tot de eerste daarop volgende werkdag". Aangezien 30 augustus 2014 een zaterdag was, werd de termijn dus ook in toepassing van de Franse wetgeving verlengd tot 1 september 2014.

4. De eerste rechter heeft de kosten in hoofde van M. begroot op 1.160,00 EUR. In haar conclusies in hoger beroep vordert M. 60,00 EUR rolrecht eerste aanleg en 5.500,00 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg. Zij stelt aldus incidenteel beroep in tegen het bestreden vonnis, in zover het uitspraak deed over de kosten. Aangezien het hoofdberoep niet toelaatbaar is wegens laattijdigheid, is ook dit incidenteel beroep niet toelaatbaar.

5. Gelet op de ontoelaatbaarheid van zowel het hoger beroep van A., als van het incidenteel hoger beroep van M., zijn de kosten van het hoger beroep voor drie vierden ten laste van A. en voor één vierde ten laste van M.. Rekening gehouden met de waarde van de vordering, is het (geïndexeerde) basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep 5.500,00 EUR. Er is niet voldaan aan de wettelijke voorwaarden om daarvan af te wijken.

6. De kosten van tenuitvoerlegging komen ten laste van de partij tegen wie de tenuitvoerlegging wordt gevorderd. Zij dienen niet afzonderlijk begroot te worden.

86752

OP DEZE GRONDEN,
HET HOF,

Rechtsdoende optegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep van de vennootschap naar Frans recht sari A. en het incidenteel
beroep van bvba M. ontoelaatbaar;

Veroordeelt de vennootschap naar Frans recht sarl A. tot drie vierden en bvba M. tot één
vierde van de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de vennootschap naar Frans
recht sari A. begroot op 210,00 EUR rolrecht hoger beroep en 5.500,00 EUR
rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van bvba M. begroot op 5.500,00 EUR
rechtsplegingsvergoeding;

Onverminderd de toepassing van artikel 1024 Ger.W"

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent,
twaalfde bis kamer, rechtsdoende in burgerlijke zaken, op woensdag 4 maart 2015.

Aanwezig:

, raadsheer, alleenrechtsprekend,
, griffier,